

Nuuk, 07.07.2011

Med henvisning til § 37, stk 1 i Forretningsordenen for Inatsisartut fremsætter jeg hermed følgende spørgsmål til Naalakkersuisut.

(Medlem af Inatsisartut Olga P. Berthelsen, Inuit Ataqatigiit)

- 1) Hvor effektivt et tilsyn fører Naalakkersuisut med, om boligstøttehuse holdes forsvarligt vedlige, og om de henstår ubeboede?
- 2) Forekommer det, at Naalakkersuisut undlader at overtage et boligstøttehus, som Naalakkersuisut er bekendt med henstår forfaldent og/eller ubeboet?
- 3) Har Naalakkersuisut et overblik over, hvor mange boligstøttehuse der aktuelt henstår ubeboede?
- 4) Det fremgår ikke udtrykkeligt af boligstøttelovens § 38, men jeg må antage, at Naalakkersuisut, såfremt en overtaget bolig ikke kan afhændes, har mulighed for at lade denne sanere (nedrive). Kan Naalakkersuisut bekræfte dette?
- 5) Hvor lang tid tager det typisk Naalakkersuisut at afklare, hvorvidt der er købere til et boligstøttehus, som Naalakkersuisut har overtaget?
- 6) Tager Naalakkersuisut, i tilfælde hvor der ikke viser sig at være købere, kontakt til den pågældende kommune, for at tilbyde kommunen at overtage boligen vederlagsfrit, eller foretager Naalakkersuisut sig ikke yderligere, medmindre kommunen selv retter henvendelse?
- 7) Er der – ud over reglerne i areallovgivningen – regler, som giver en kommune mulighed for at gribe ind overfor boligejere, som lader en bolig henstå tom og uden vedligeholdelse?
- 8) Er det Naalakkersuisut's indtryk, at reglerne i areallovgivningen (samt de bestemmelser, som Naalakkersuisut eventuelt måtte have henvist til i besvarelsen af det foregående spørgsmål) i tilstrækkelig grad giver kommunerne mulighed for effektivt, at gribe ind overfor boligejere, som lader en bolig henstå tom og uden vedligeholdelse?

Begrundelse:

I forbindelse med et besøg i Tasiilaq blev jeg oplyst og så, at der i området findes en del fraflyttede boligstøttehuse, som henstår tomme og i mange tilfælde forfaldne og skæmmende for omgivelserne.

Jeg antager, at man i mange andre områder af vort land vil kunne nikke genkendende til denne problemstilling.

Jeg har på denne baggrund forsøgt at danne mig et overblik over de muligheder, lovgivningen giver for at gribe ind over for ejere af boligstøttehuse, som henstår ubeboede og uden vedligeholdelse.

For så vidt angår boligstøtte huse, hvori der fortsat er gæld til Selvstyret, er det i boligstøtteleven (landstingsforordningen om støtte til boligbyggeri, fælleshuse, byggesæt m.v.) fastsat, at lånet forfalder til betaling, hvis boligen ikke holdes forsvarligt vedlige, således at Selvstyrets pantsikkerhed derved forringes, eller hvis låntager fraflytter boligen uden samtykke fra Naalakkersuisut (Boligstøtteleovens § 35, nr. 2 og 6).

Forfalder lånet til betaling, kan Naalakkersuisut, såfremt låntager ikke straks indfrier lånet, vælge at overtage boligen (jf. boligstøtteleovens § 36, stk. 1). Naalakkersuisut kan så afhænde boligen til en ny låntager, enten på uændrede lånevilkår, eller til boligstøttehusets teknisk-økonomiske værdi, eller som medbyggerhus hvor de nødvendige supplerende materialer følger med. Naalakkersuisut kan også overdrage boligen vederlagsfrit til den pågældende kommune, eller til foreninger m.v. (jf. i det hele boligstøtteleovens § 38).

For så vidt angår fraflyttede boligstøtte huse, hvori der ikke længere er gæld til Selvstyret, har kommunen mig bekendt mulighed for at gribe ind i kraft af areallovgivningen.

Hvis et hus har stået tomt i mere end 2 år, vil arealanvendelsen nemlig kunne betragtes som ophørt. Kommunen vil i sådanne tilfælde kunne varsle overfor ejeren, at arealet vil blive tilbagetaget, med mindre anvendelsen genoptages inden for en given frist. Tilbagetagelsesprocessen kan imidlertid være både omstændelig og tidskrævende.

Alternativt vil kommunen kunne vælge at opkøbe huse, som står tomme. Dette forudsætter dog naturligvis, at ejeren kan lokaliseres og er villig til at sælge boligen.